

til Formand indenfor Menighedsraadet, og hvis han ikke har den, kan jeg ikke se, at det skulde forringe hans Stilling ellers som Præst. Her kan kun være Tale dels om hans praktiske Mangel og dels om et Modsætningsforhold mellem Præsten og Menigheden, et Modsætningsforhold, som forhaabentlig ikke vil være saa stærkt, naar nu Menigheden faar mere Indflydelse paa Præstevalget. Men hvis der er et saadant Modsætningsforhold, er hans Stilling som Formand meget, meget vanskeligere, synes jeg, end hvis han kun sidder som Medlem, thi der vil neppe være en Sag, Menighedsraadene skulle behandle, hvor de ikke ønske hans Nærværelse, saa selv om han, som dette Mindretal kunde ønske det, slet ikke er Medlem, men kan tilkaldes, vil det i Virkeligheden være det samme, da man i saa godt som alle Sager maa ønske netop hans Tilstedeværelse, og til denne Tilstedeværelse er han født ved det Forslag, som Flertallet giver sin Tilslutning. Jeg kan ikke andet her end fremdrage en Artikel — saa meget mere, som den er sendt ud til Udvalgets Medlemmer — af Sognepræsten ved Garnisons Kirke her i Byen. Han paastaar, at det Forslag, Flertallet har givet sin Tilslutning vedrørende Præstens Stilling til Menighedsraadet, vidner om Smaalighed for ikke at sige Barnagtighed, og at det er affattet saadan, fordi man vil holde Plads aaben for smaa Ærgerigheder, for Folk, der have været paa Højskole eller pleje at deltage i det politiske eller kommunale Liv, for hvem det vil være en Tilfredsstillelse at komme ovenover Præsten. Saaledes skriver Præsten ved Garnisons Kirke, der jo har et Embede, som ifølge dette Lovforslag er fritaget for at komme ind under Menighedsraadets Medbestemmelsesret ved Besættelsen. Jeg tror, at det ikke gør Sagen bedre at sende saadant noget til Udvalget. Jeg er sikker paa, at dette Ting vil altid staa Vagt mod ethvert Udslag af Klerikalisme.

De Ændringsforslag, Udvalget fremsætter fra Nr. 1 til 48, hænge saa godt som alle sammen med disse to Sager, Forudsætningerne for Valgret og Valgbarhed og Præstens Stilling. Jeg skal derfor blot kortelig gennemgaa disse Ændringsforslag. Altsaa Ændringsforslag Nr. 1—3 til § 1 ere rent sproglige og stillede af hele Udvalget. Ved Ændringsforslag Nr. 4 er der til 4de Stykke efter 2det Punktum føjet en Sætning, som jeg har ment var en Nødvendighed, fordi der til at begynde med ikke er noget Menighedsraad. Hvem skal da træffe de Bestemmelser, som der muligvis kan

ønskes? Ja, det maa være Valgbestyrelsen. Men jeg maa tilføje, at til tredje Behandling maa dette Indskud formes noget anderledes, det passer ikke rigtig godt ind i Helheden paa det Sted, hvor det er sat. Ændringsforslagene til § 2 ere stillede af et Mindretal og hænge sammen med Spørgsmaalet om Sognepræsten som født Formand.

Vi komme saa til § 4. Jeg har omtalt Flertallets Stilling og skal derfor ikke komme nærmere ind paa denne Paragraf. Vi have ment, at i 1ste Stykke, 6te Linie, maatte der efter „personlig“ indføres „mundtlig eller skriftlig“, thi det er Lovforslagets Mening, at man ikke alene mundtlig, men ogsaa skriftlig kan begære sig optagen paa Valglisten. Ændringsforslagene Nr. 10 og 11 hænge sammen med et Mindretals Ønske om en skærpet Garanti for Valgret og Valgbarhed, men jeg skal ikke her komme nærmere ind paa dette, det vil Mindretallet naturligvis selv begrunde. Jeg skal derfor henholde mig til, hvad Udvalget som Helhed eller Flertallet har ønsket.

Til § 6 stiller Udvalget et Ændringsforslag, som De ville træffe forskellige andre Steder. Jeg vil omtale det som Helhed her. Efter Lovforslaget er det nemlig Tanken, at der baade om Valget til Menighedsraad, om de valgte og om Valg til Menigheds møde skal ske Kundgørelse fra Prædikestolen. Udvalget har ment, at der burde tilføjes „og som Valgbestyrelsen ellers finder formaalstjenligt“. Det behøver altsaa ikke at være i Sognekirken alene, det kunde være i Valgmenighedskirken, det kan være, hvor man nu ønsker det, for at saa mange som muligt kunne faa Rede paa, hvad der foregaar. Saa komme vi til Ændringsforslag Nr. 16, der er stillet af Flertallet under Nr. 8 og Mindretallet under Nr. 5, hvor vi ønske den formelle Rettelse, at der i Stedet for „indgives“ sættes „fremsættes“. Altsaa „Begæring om Optagelse paa Valglisten fremsættes for Valgbestyrelsens Formand“ o. s. v., idet der jo ikke alene kan ske en mundtlig, men ogsaa en skriftlig Henvendelse. Det er en sproglig Rettelse. Ændringsforslag Nr. 17 har jeg omtalt før, nemlig at det er Biskoppen, der skal afgøre, om man har Valgret og Valgbarhed, men saaledes, at der kan appelleres til Ministeren, altsaa ikke til Domstolene. Saa har Flertallet under Nr. 8 og Mindretallet under Nr. 7 foreslaet, at Slutningen af Paragraffen udgaar, og at der i Stedet sættes „og som Valgbestyrelsen ellers finder formaalstjenligt“.